



VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

PLENAIRE VERGADERING

HANDELINGEN 3

VERGADERING VAN WOENSDAG 25 OKTOBER 1995

ACTUELE VRAGEN

VRAGEN OM UITLEG

Inhoud

Nr. 3

Woensdag 25 oktober 1995

	Blz.
Berichten van verhindering	63
Boodschappen	63
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	63
Met redenen omklede moties	
Indiening	63
Advies van de Vlaamse Mediaraad	
Indiening	64
Mededeling van de SERV	
Indiening	65
Aanbeveling van de SERV	
Indiening	65
Motie van een gemeenteraad	
Indiening	65
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	65
Samenstelling van commissies	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	65
Actuele vragen (Regl. art. 81)	
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het rondsturen van Franstalige aanslagbiljetten door de Vlaamse Milieumaatschappij in Vlaanderen	65
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de Sociale Maribel	66
Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de opvallende vertraging in de uitvoering van wegenwerken	
Actuele vraag van de heer Michiel Doomst tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vertraging in de uitvoering van het programma wegenbouw in 1995	67
Actuele vraag van de heer Jos Stassen aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het overstromingsgebied in de gemeente Kruibeke	69
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	70

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het principepakkoord over het HST-tracé tussen België en Nederland	72
Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de naleving van de Europese reglementering inzake media	73
Actuele vraag van de heer Gilbert Bossuyt tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de financiering van de buitenschoolse opvang van kinderen tussen 3 en 12 jaar	75
Actuele vraag van de heer Luc Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid, over de tweede fase van de promotiecampagne Brussel, hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap	76
Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de eventuele herziening van het Belgisch-Nederlands dubbel-belastingverdrag van 19 oktober 1970	77
Regeling van de werkzaamheden	78
Bijlage	
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening over de Leie-doortocht in Kortrijk	80
Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het verlenen van een bouwvergunning aan de N.V. Recycal voor de bouw van een RFD-verbrandingsoven te Genk	83

VOORZITTER : de heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Karel De Gucht, Joris Van Hauthem : gezondheidsredenen ;

Jacques Laverge : buitenslands ;

Veerle Heeren, Carlos Lisabeth, Roeland Van Walleghem : ambtsverplichtingen.

BOODSCHAPPEN

De voorzitter : Bij brief van 17 oktober 1995 deelt de voorzitter van de Conseil de la Communauté française mee dat die Raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 18 oktober 1995 deelt de voorzitter van het Parlement wallon mee dat die Raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 18 oktober 1995 deelt de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad mee dat die Raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 19 oktober 1995 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Ge-

meenschapscommissie mee dat die Vergadering zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 20 oktober 1995 deelt de voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie mee dat die Raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende het stimuleren van het overheidspersoneel in ruime zin om meer gebruik te maken van de fiets voor het woon-werkverkeer
 - 124 (1995-1996) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.
 - Voorstel van resolutie van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende maatregelen om de luchtpollutie te beperken
 - 126 (1995-1996) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
-

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

Voorzitter

- Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 17 oktober 1995 door de heer Paul Van Grembergen gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van de federale minister van Buitenlandse Zaken om de informatiebrochures Vlaanderen Vandaag te verspreiden via de Belgische ambassades
– 119 (1995-1996) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jaak Gabriels, Herman Suykerbuyk en Fred Dielens tot besluit van de op 17 oktober 1995 door de heer Paul Van Grembergen gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van de federale minister van Buitenlandse Zaken om de informatiebrochures Vlaanderen Vandaag te verspreiden via de Belgische ambassades
– 120 (1995-1996) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jan Penris en Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 17 oktober 1995 door de heren Herman Lauwers en Johan Malcorps gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, respectievelijk over de beleidsruimte van de Vlaamse regering in verband met het SST-project ten noorden van Antwerpen, en over de wijziging van de gewestplannen Antwerpen en Turnhout om de aanleg van een hogesnelheidsweg naar Rotterdam mogelijk te maken
– 121 (1995-1996) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heren Johan Malcorps, Herman Lauwers, Dirk Van Mechelen en Arnold Van Aperen tot besluit van de op 17 oktober 1995 door de heren Herman Lauwers en Johan Malcorps gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, respectievelijk over de beleidsruimte van de Vlaamse regering in verband met het SST-project ten noorden van Antwerpen, en over de wijziging van de gewestplannen Antwerpen en Turnhout om de aanleg van een hogesnelheidsweg naar Rotterdam mogelijk te maken
– 122 (1995-1996) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Ward Beysen tot besluit van de op 17 oktober 1995 door de heer Ward Beysen gehouden interpellatie tot de heer Eddy

Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het regionaal luchthavenbeleid

– 123 (1995-1996) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Herman Suykerbuyk, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Bruno Tobback tot besluit van de op 17 oktober 1995 door de heren Herman Lauwers en Johan Malcorps gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, respectievelijk over de beleidsruimte van de Vlaamse regering in verband met het SST-project ten noorden van Antwerpen, en over de wijziging van de gewestplannen Antwerpen en Turnhout om de aanleg van een hogesnelheidsweg naar Rotterdam mogelijk te maken
– 125 (1995-1996) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Ludo Sannen tot besluit van de op 18 oktober 1995 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het gewestplan Antwerpen
– 127 (1995-1996) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Robert Voorhamme en Leonard Quintelier tot besluit van de op 18 oktober 1995 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het gewestplan Antwerpen
– 128 (1995-1996) – Nr. 1.

ADVIES VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

Indiening

De voorzitter : Het volgend advies van de Vlaamse Mediaraad werd ingediend :

- Advies van de Vlaamse Mediaraad nr 95/05 betreffende de adviesvraag met betrekking tot het doorgeven van The Hallmark Entertainment Network

Dit advies ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

AANBEVELING VAN DE SERV

Indiening

De voorzitter : De volgende aanbeveling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd ingediend :

- Aanbeveling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen over de aanpak van de armoede in Vlaanderen van 11 oktober 1995.

Deze aanbeveling ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELING VAN DE SERV

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd ingediend :

- De door de samenstellende organisaties van de SERV ingewonnen standpunten over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Deze mededeling ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MOTIE VAN EEN GEMEENTERAAD

Indiening

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van 8 september 1995 van de gemeenteraad van Borsbeek betreffende de Franse en Chinese kernproeven.

Deze motie ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Arrest 69/95 van 17 oktober 1995 (rolnummer 887).
- Arrest 70/95 van 17 oktober 1995 (rolnummer 791).

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de VLD-fractie zijn :

- in de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie, in uitvoering van de Bureaubeslissing, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht vervangen door de heer Ludo Sannen ;
- in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden de heer Dirk Van Mechelen als vast lid vervangen door de heer Marino Keulen en de heer Mandus Verlinden als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dirk Van Mechelen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 81)

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het rondsturen van Franstalige aanslagbiljetten door de Vlaamse Milieumaatschappij in Vlaanderen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het rondsturen van Franstalige aanslagbiljetten door de Vlaamse Milieumaatschappij in Vlaanderen.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een paar dagen geleden werd er een nieuw boek voorgesteld over de Vlaamse Raad en de gedachtengang die daarin tot uiting komt, is eigenlijk dat in de loop van de tijd, de zelfstandigheid en het zelfstandig denken in Vlaanderen gunstig zijn geëvolueerd, ook wat deze Raad betreft. Een van de middelen om dit duidelijk te maken is het respect dat men afdwingt voor de eigen taal. Vandaar mijn vraag in verband met de Vlaamse Milieumaatschappij, die blijkbaar Franstalige omslagbrieven of omslagen rondstuurt naar belastingplichtigen die een milieuheffing moeten betalen in Vlaanderen. In

Van Vaerenbergh

een vroeger leven, toen u nog minister van Leefmilieu was, werd al een gelijkaardige vraag gesteld.

Hoe zullen wij in de eerste plaats in deze zaak optreden om de taalwetgeving correct toe te passen en in Vlaanderen Vlaams te doen gebruiken, conform het decreet. Hoe kunnen we de uitzonderingen die er zijn strikter toepassen.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, zeer concreet, over de vraag of er in de toekomst of in het verleden sprake kan zijn van strikte instructies inzake de toepassing van de taalwetgeving, bestaat er vanzelfsprekend niet de minste twijfel. Ik betreur wat hier gebeurd is, namelijk dat de Intercommunale van Limburg en Antwerpen – die de opdracht kreeg van de Vlaamse Milieumaatschappij – een aantal Nederlandstalige aanslagbiljetten per vergissing in een omslag met een Franstalig opschrift heeft verstuurd. Volgens mijn informatie van de Vlaamse Milieumaatschappij, zou het hier om een duizendtal omslagen met een Nederlandstalig aanslagbiljet gaan, waarop de benaming Vlaamse Milieumaatschappij in het Frans stond vermeld. Ik betreur dit en heb ook aan de betrokken intercommunale, via de Vlaamse Milieumaatschappij, meegedeeld dat het niet aanvaardbaar is. Het gaat wel om een menselijke fout, bijgevolg zijn er misschien verzachtende omstandigheden omdat er in hun werkgebied faciliteitengemeenten liggen, onder meer Voeren. Het is niet correct wat er gebeurd is en de opmerking zal in die zin gemaakt worden.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik dank de minister voor het antwoord. Een antwoord dat ik trouwens had verwacht. Ik stel wel vast dat we de jongste tijd bepaalde problemen ondervinden met de intercommunales. Ik verwijs ter zake naar de Intercommunale Interza in Vlaams-Brabant die zich met afvalverwerking bezighoudt en in het verleden dergelijke problemen gekend heeft. Deze heeft het nu zo ver gedreven om een PSC-er tot voorzitter te kiezen. Ik haal dit aan als voorbeeld, omdat we inderdaad moeten pleiten voor een Vlaams gezag en dit uit zich ook in de communicatievormen, dat wil zeggen de briefwisseling die met onderdanen in Vlaanderen wordt gevoerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de Sociale Maribel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de Sociale Maribel.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in de Septembeerklaring lezen we dat het werkgelegenheidsbeleid een van de grote prioriteiten is. In de beleidsnota Werkgelegenheid vinden we ook een aantal meer concrete maatregelen om de werkgelegenheid aan te zwengelen. Tegelijkertijd heeft ook de federale regering een meerjarenplan inzake werkgelegenheid opgesteld. Hierin zien we meer concreet dat aan een aantal sectoren binnen de social profit, namelijk de ziekenhuizen, de R.V.T.'s en de thuisverpleging, vrijstelling van patronale R.S.Z.-bijdragen wordt gegeven, in geval van bijkomende aanwervingen. Hierbij wordt wel vermeld dat een uitbreiding naar andere subsectoren mogelijk is. De subsectoren, die vanuit de Vlaamse overheid worden gesubsidieerd, kunnen geen gebruik maken van deze vrijstelling. Hierdoor ontstaat er een scheefftrekking. Enerzijds wordt sterk de klemtoon gelegd op de thuisgezondheidszorg, maar zien we stimulantia en faciliteiten naar ziekenhuizen en R.V.T.'s gaan. Anderzijds is ook de hele sfeer van de thuiszorg erg belangrijk, zoals de diensten van thuisgezondheidszorg, van gezins- en bejaardenhulp en schoonmaakhulp. Deze subsectoren krijgen nochtans geen stimulantia met uitzondering van de thuisverpleging. Ik denk nochtans dat er binnen de hele sector van de social profit heel veel vragen en onbeantwoorde noden bestaan : denk daarbij aan het ambulante welzijnswerk, de kinderopvang, de thuiszorg, de sociaal-culturele sector, enzovoort.

Mijnheer de minister, ik lees in uw werkgelegenheidsplan dat u het belangrijk vindt dat er een synchronisatie bestaat tussen het werkgelegenheidsbeleid van de Vlaamse en de federale regering. Vandaar mijn vragen. Hebt u er een idee van hoe groot het arbeidspotentieel nog is binnen de Vlaamse social profit-sector, die zich overigens engageerde via haar beroepsvereniging om verminderingen in R.S.Z.-bijdragen om te zetten in reële tewerkstelling ? Ziet u mogelijkheden om in het overleg met de federale regering een uitbreiding naar die subsectoren te bekomen, ook nog dit jaar ? Ten slotte wil ik nog weten of de Vlaamse regering over mogelijkheden beschikt om diensten, die uit de boot vallen voor wat die federale maatregel betreft, ook in de mogelijkheid te stellen om bijkomende arbeidsplaatsen te creëren ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de federale regering heeft in het

Kelchtermans

kader van haar budgettaire besprekingen een globaal plan voorgesteld, dat ook de werkgelegenheid behandelt. We hebben hierover samen met de andere gewesten en gemeenschappen en de federale minister van Tewerkstelling een gesprek gevoerd en we zijn tot een overeenstemming gekomen wat het verder overleg betreft. We hebben ook vastgesteld dat de maatregelen inderdaad gekoppeld zijn aan de bevoegdheden. Daarmee sluit de zogenaamde Sociale Maribel alvast een aantal mogelijkheden tot werkgelegenheid uit, waarvoor aan Vlaamse zijde nog dringende bijkomende behoeften bestaan. De afspraak luidt nu dat we tegen het einde van dit jaar zullen zien of we tussen het federale niveau en de Vlaamse overheid tot concrete afspraken kunnen komen, waarvan de anderen kunnen aanvaarden dat ze alleen in één gemeenschap of gewest zouden worden toegepast onder de voorwaarde – daar zijn ze vrij in – van wederkerigheid. Het overleg daarover start nu. Ik beschouw dit als een belangrijke doorbraak naar bilaterale overeenkomsten tussen het federale niveau en de respectieve gewesten en gemeenschappen, waarbij de anderen niet automatisch hetzelfde regime moeten volgen wanneer dit niet in hun belang zou zijn. Ze kunnen dus afzonderlijk hun mogelijkheden gebruiken afhankelijk van hun specifieke behoeften. Vanzelfsprekend blijft theoretisch voor andere gemeenschappen en gewesten de mogelijkheid bestaan om er ook gebruik van te maken indien ze dat wensen.

Verder – en dat is nu al overeengekomen inzake werkgelegenheid – zullen we ook aan Vlaamse kant een concreet voorstel uitwerken. De Vlaamse regering onderzoekt een voorstel om 1 percent stagemogelijkheden in te voeren binnen onze Vlaamse administratie. Deze betrekkingen gaan dus niet rechtstreeks naar de welzijnssector. Ik zeg dit omdat dit wel rechtstreeks kadert in het federaal overleg dat met de betrokken minister van Tewerkstelling in Vlaanderen is overeengekomen, zoals ook met de anderen.

Biedt de Sociale Maribel een belangrijk potentieel voor Vlaanderen? Ongetwijfeld wel. Ik beschik niet over de exacte cijfers om dit precies in te schatten. Ook hier bestaat nu reeds een principiële afspraak die nog moet worden ingevuld en inhoudt dat we de bijkomende financiële ruimte – die voortvloeit uit de vrijstelling van de patronale R.S.Z.-bijdragen in het systeem van de Sociale Maribel – uitsluitend zullen invullen met bijkomende werkgelegenheid. Daarvoor hebben we de toelating – of eerder groen licht – nodig inzake de overeenkomst tussen de federale en de Vlaamse overheden.

U vroeg ook wat Vlaanderen desnoods alleen zou doen. In het kader van het overleg met de sociale partners – VESOC – zijn er afspraken gemaakt met betrekking tot

zevental doelstellingen. De sociale werkgelegenheid is een van die bijzondere doelstellingen. Het is dus niet uitgesloten – ook in het kader van het lopende overleg met de sociale partners dat tegen het einde van het jaar zal worden afgerond – dat we vooral voor die sectoren die u hebt opgesomd bijkomende werkgelegenheid kunnen creëren.

De minister van Cultuur en Welzijn heeft trouwens uitdrukkelijk gezegd dat het zijn ambitie is om in zo'n tweehonderd bijkomende arbeidsplaatsen te voorzien in de welzijnssector, meer specifiek bij gezinshulp. Hij heeft achteraf zelfs gezegd dat dit naar 350 zou kunnen evolueren, indien er een sociale correctie kan gebeuren. In de begroting is nu reeds 2 miljard frank ingeschreven om ook budgettair de mogelijkheden te hebben, om in te spelen op mogelijke bijkomende werkgelegenheid, die vanuit het overleg met de sociale partners in Vlaanderen zal worden voorgesteld.

Mevrouw Sonja Becq : Ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat men binnen de sociale sector heel tevreden zal zijn indien men binnen het kader van het overleg tussen de federale en de Vlaamse regering tot een akkoord komt. Het is daarbij ook belangrijk dat de maatregelen ingang kunnen vinden, samen met de maatregelen waarin federaal wordt voorzien.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de opvallende vertraging in de uitvoering van wegenwerken

Actuele vraag van de heer Michiel Doomst tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vertraging in de uitvoering van het programma wegenbouw in 1995

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Beysen tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de opvallende achterstand in de uitvoering van wegenwerken en van de heer Doomst tot minister Baldewijns, over de vertraging in uitvoering van het programma wegenbouw in 1995.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn verbazing was groot toen ik

Beysen

vorige week vernam dat de kredieten van het wegenonderhoud – een bedrag van 10 miljard frank – op dit ogenblik slechts voor 5 miljard frank zijn vastgelegd. Dit is een verontrustende vaststelling, rekening houdend met het feit dat u, mijnheer de minister, nog slechts over 8 werkweken beschikt om de resterende 5 miljard frank vast te leggen.

Wat veroorzaakt er die enorme vertraging, die, zoals u wellicht weet, niet alleen een impact heeft op het wegenonderhoud als zodanig, maar ook op de tewerkstelling van vele honderden, zoniet duizenden mensen in de wegenbouw.

Wat zult u doen om eventueel via een inhaaloperatie deze achterstand goed te maken tegen het einde van het jaar ? Zult u daar nieuwe methoden voor gebruiken ? Zult u onder meer een beroep doen op privé-studiebureaus ? Op die manier zult u mijns inziens veel tijd winnen. Daarom lijkt het mij aangewezen dat er een dringende maatregel wordt genomen om dit euvel te verhelpen.

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, oktober loopt ten einde, en de achterstand lijkt mij niet meer in te halen. Zelfs met het voorstel van mijnheer Beysen – het inschakelen van studiebureaus – vrees ik dat wij niet meer het beoogde resultaat zullen halen tegen het einde van het jaar.

Mijnheer de minister, overweegt u een wijziging in de procedure ? Ik vermoed zelfs dat wijzigingen in de procedure niet zullen volstaan. Als mijn inlichtingen kloppen, bestaan er enorme regionale verschillen tussen de vijf provinciale zetels van de dienst wegeninfrastructuur. In Antwerpen is er slechts 30 percent van de projecten gerealiseerd, terwijl dit voor Vlaams-Brabant tussen de 60 en 70 percent schommelt. Mij lijkt het dat we een dubbel spoor moeten bewandelen.

Wat de wijziging in de procedure betreft, zegt men mij dat onteigeningen en inspectie van Financiën – die natuurlijk nuttig en noodzakelijk zijn – teveel tijd in beslag nemen en dat wij dus dringend op een meerjarenplanning moeten overstappen. Uit de regionale verschillen blijkt bovendien dat het goed zou zijn dat het kabinet bij de regionale zetels nagaat hoe dat komt. Dat moet toch met meer te maken hebben dan met de procedure.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de beide vraagstellers voor hun vragen, want het gaat hier om problemen die ons allemaal aanbelangen. De klaagzang die vooral uit de aan-

nemerswereld is gekomen, is evenwel niet helemaal terecht. Ik zou daar één basisargument voor willen aanvoeren.

Als wij bekijken hoeveel kredieten ter beschikking worden gesteld voor onze wegeninfrastructuur, voor onderhoud en bestedingen, dan stellen wij vast dat deze over de jongste tien jaar zeker niet zijn afgenomen. Uit de geactualiseerde cijfers blijkt dat dit in 1986 zowat 9,7 miljard frank bedroeg, terwijl op dit ogenblik onderhoud en investeringen samen 14 miljard frank belopen. Dit is mijns inziens geen slechte zaak.

Heel wat vastleggingen vinden overigens plaats op het einde van het jaar. Dit is in het verleden ook het geval geweest, en onze aandacht is daar dan ook op gevestigd. Daarom ook heeft onze administratie een werkgroep opgestart die moet nagaan hoe men de vastleggingsprocedures kan optimaliseren. De elementen die door de heren Doomst en Beysen worden aangehaald zijn inderdaad belangrijk en we moeten wij op korte termijn op zoek gaan naar oplossingen.

Dit neemt evenwel niet weg dat er zich momenteel een probleem stelt. Er zijn ook een aantal externe elementen, zoals bijvoorbeeld maatregelen van het federale niveau, die een sfeer van onrust hebben geschapen. Privé-bouwers verschuiven hun bouwplannen naar een volgend jaar omwille van de onzekerheid omtrent de nieuwe maatregelen. Hierdoor ontstaat er onrust en worden bepaalde initiatieven afgeremd. Ik denk dat wij deze problematiek vanuit onze administratie op de voet moeten volgen.

Eén element dat een zekere geruststelling moet inhouden, wil ik nog meegeven. Van de 11 miljard frank aan investeringsdossiers die wij voor 1995 vooropstellen, zijn vandaag 10,3 miljard frank klaar voor aanbesteding of ze zijn reeds in aanbesteding of in uitvoering. Wij bevinden ons nu in een verbeterde situatie, want als we die 10,3 miljard frank afwegen tegen een totaal van 11 miljard frank, lijkt de situatie toch niet zo catastrofaal als men op het eerste gezicht zou kunnen vermoeden. Dit neemt niet weg dat we deze aangelegenheid op de voet moeten volgen.

Mijnheer Beysen, er is inderdaad een probleem inzake personeelsbezetting. We hebben de jongste jaren ingenieurs aangeworven op onze diensten – maar misschien niet voldoende – omdat we vaststellen dat er een vrij grote kloof is in het personeelsbestand. We zullen waarschijnlijk de groep van oudere ingenieurs de eerstvolgende jaren zien afvloeien, waardoor het probleem zich nog scherper zal stellen. Op dat vlak – al behoort dit niet meteen tot mijn directe bevoegdheid – zullen we met uiterste aandacht toekijken. Dit betekent niet dat we daarom onmiddellijk privé-bureaus moeten inzetten, al kan dit misschien op korte termijn enig soelaas brengen en voor een versnelling zorgen. Hieraan is echter het risico verbonden

Baldewijns

van conceptuele en fundamentele verschillen in de sector van de wegenbouw, terwijl we er in deze sector alle baat bij hebben zo uniform mogelijk te werken.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Mijnheer de voorzitter, ik neem aan dat de minister deze aangelegenheid een beetje tracht te vergoelijken, maar desalniettemin blijft het een probleem van ernstige aard. De achterstand kan mijns inziens niet toelaatbaar worden genoemd, temeer daar wij al jaren vaststellen dat er belangrijke verschuivingen zijn in de administratie, die tweegbrengen dat goede krachten naar de privé-sector overgaan. Zij werden niet op een volwaardige manier vervangen en daardoor ontstaat er een deregulering in de werking van de administratie met alle gevolgen vandien.

Voorts ben ik verheugd te horen dat u desgevallend overweegt een beroep te doen op de privé-sector, ik denk dat u trouwens bijna niets anders meer zult kunnen doen, weliswaar mits stringente voorwaarden, zodat u het conceptuele model in het hele gewest harmoniseert. Aan de andere kant weet u beter dan wie ook dat dit een belangrijk tewerkstellingseffect heeft, en dat de impact op de tewerkstelling in de wegenbouw aanzienlijk is. Op een ogenblik waarop wij met een zo hoge graad van werkloosheid te kampen hebben, moeten alle maatregelen worden genomen om alles op alles te zetten. Zodoende kan aan veel ondernemers worden gewaarborgd dat ze hun personeel niet naar het stempellokaal moeten sturen.

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst : Mijnheer de voorzitter, ik deel de bezorgdheid van mijnheer Beysen, ik denk alleen niet dat de privé-studiebureaus de oplossing zullen bieden. Het is vooral een kwestie van procedures, mijnheer de minister, en wij moeten daar snel werk van maken en met een meerjarenplanning werken. Het personeel zal dan bij machte zijn de achterstand weg te werken en op dat moment kan men adviezen bij voorbaat indienen.

Wij zouden in ons herstellingspakket aan een te lage vervangwaarde zitten. Is het zo, mijnheer de minister, dat u op dat vlak een inhaalbeweging voor de volgende jaren hebt gepland ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, het is helemaal niet mijn bedoeling deze situatie te vergoelijken, het is aan u om te oordelen. Als wij vandaag, wat de investeringspakketten betreft, 10,3 miljard frank van de ingeschreven 11 miljard frank, klaar hebben of als die

reeds in aanbesteding zijn, dan vind ik dat geen kwaad resultaat.

Mijnheer Doomst, het is inderdaad in de eerste plaats, een kwestie van procedure. Daarom hoop ik dat de interne werkgroep, die ter zake een opdracht heeft gekregen, snel resultaten kan voorleggen.

Ten slotte, de vergelijkingen die u hebt aangehaald in de schriftelijke nota, en waar u stelt dat wij slechts 0,5 procent van de vervangwaarde opnieuw investeren, lijken mij niet juist te zijn. Wij zijn op korte tijd geëvolueerd naar 1,5 procent van de vervangwaarde. Aan de andere kant zit men in bepaalde ons omringende landen aan 2 tot 3 procent van de vervangwaarde. Wij moeten als goede huisvaders alles in het werk stellen om ons eigen patrimonium en wegeninfrastructuur in de beste omstandigheden te bewaren en te verzorgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos Stassen aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het overstromingsgebied in de gemeente Kruibeke

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Stassen tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het overstromingsgebied in de gemeente Kruibeke.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, geachte minister, collega's, vorige donderdag organiseerde het Instituut voor Natuurbehoud een academische zitting onder de mooie titel : de Schelde een stroom natuur. Daar vertelde een van de medewerkers van de Dienst Zeeschelde, die uw kabinetsadviseur de heer Meyvis verving, dat er in 1996 zal worden begonnen met de voorbereiding van het gecontroleerde overstromingsgebied Kruibeke. Mijn vraag gaat echter niet over een lokaal dossier.

De idee van gecontroleerde overstromingsgebieden dook twee jaar geleden opnieuw op naar aanleiding van de overstromingen van de IJzer en de Maas. Tijdens de discussies is toen duidelijk uitgemaakt dat men naast het probleem van de veiligheid – de verhoging van de dijken en de uitwerking van het Sigmaplan – ook aandacht zou hebben voor een nieuw concept, namelijk integraal waterbeheer. Daarmee bedoelde men de integratie van het economisch belang van de Schelde als waterweg naar de Antwerpse haven, de veiligheidsaspecten en het ecologisch belang van de Scheldeoeveren en de omgeving.

Stassen

Op dat moment werden een aantal studies aangekondigd. Zijn die studies al af ? Men kondigt immers de voorbereiding van de werken aan begint. In welke mate zal men bij het aanleggen van die gecontroleerde overstromingsgebieden -in Kruibeke of elders – rekening houden met ecologische belangen en met de herwaardering van de natuur ?

Sinds die discussie twee jaar geleden heeft men besloten de Schelde te verdiepen. In welke mate zal die verdieping kunnen worden verzoend met een integraal waterbeheer ? Door de Schelde te verdiepen, zullen de kansen op oversstroming groter worden. Hoe zal men deze aantasting van de veiligheid compenseren ? Hoe zal men de aantasting van de Schelde oevers en van de slikken en schorren kunnen verzoenen met de zorg voor de ecologische belangen en met een integraal waterbeheer ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het probleem van de oversstromingen beroert ons allemaal. Wanneer we worden geconfronteerd met het onheil, oordelen we dat het probleem onmiddellijk voorrang moet krijgen. Het is mijn opvatting – zoals mijn voorganger – dat het Sigmaplan verder uitvoeren een absolute prioriteit in ons beleid is, met inbegrip van het verhogen van de dijken en het aanleggen van overstromingszones.

Met het oog daarop worden op dit ogenblik verscheidene studies uitgevoerd. Men voert op dit ogenblik deze studies uit binnen het kader van een gecordineerd waterbeheer. Het project waarin al die facetten worden gebundeld, heet AMIS : Algemene Milieu Impact Studie. Het is belangrijk dat men de studies verder afwerkt en dat men de verschillende aspecten ervan coördineert met de verschillende administraties die erbij betrokken zijn, zoals Aminal, Arohm, het Instituut voor Natuurbehoud, enzovoort. Men is nu zover dat men aan een MER-rapport kan beginnen. Dat betekent niet dat alles opgelost is ; een degelijk MER-rapport kan een negental maanden vragen. Eerder kunnen we geen andere stappen zetten.

In het kader van een integrale aanpak komen de verschillende aspecten van het probleem van de overstromingen aan bod ; de ecologische kant is even belangrijk als de economische. Ook in verband met de uitdieping van de Schelde en de Waterverdragen zal daaraan bijzondere aandacht worden besteed. We moeten de evolutie goed volgen. Deze zaak duldt geen uitstel, want we lopen altijd het risico met de problemen te worden geconfronteerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sannen tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening over het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tot ieders verrassing vernamen wij gisteren dat de Raad van State in een arrest de vraag tot schorsing van de bouwvergunning van het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie heeft verworpen. De Raad van State gaat niet in op de schorsing van de bouwvergunning op basis van het argument dat de gemeente door de aanvang van de bouwwerken voor het klooster geen onnoemelijke schade wordt toegebracht. In het arrest gaat de Raad van State niet in op alle argumenten die door de auditeur worden aangereikt ter nietigverklaring van de bouw aanvraag. U weet net als ik dat het verdere verloop van de juridische procedure bij de Raad van State nog enkele jaren in beslag kan nemen. Op dit moment heeft het bisdom dus de mogelijkheid om met de bouwwerken voor het klooster aan te vangen, terwijl na enkele jaren zou kunnen blijken dat het klooster onterecht is gebouwd en misschien zelfs opnieuw zou moeten worden afgebroken.

Mijnheer de minister, door deze uitspraak van de Raad van State zal alle verantwoordelijkheid opnieuw op uw schouders rusten. Zoals u weet, hebt u de kans om de bouwvergunning in te trekken. Bij een regelmatige administratieve rechtshandeling, kan diegene die deze rechtshandeling heeft gepleegd – in dit geval de minister van Ruimtelijke Ordening – ook weer een einde stellen aan deze rechtshandeling, wanneer blijkt dat ze onregelmatig is gebeurd. In het advies van de auditeur van de Raad van State worden daarvoor voldoende elementen aangegeven. Zo is er de factor die te maken heeft met de verlener van de bouwvergunning. De bisschop kan niet als publiekrechtelijk persoon fungeren en het zou dus niet aan de minister van Ruimtelijke Ordening toekomen om de bouwvergunning af te leveren. Dit is een eerste fundamenteel bezwaar om van een onregelmatige administratieve rechtshandeling te kunnen gewagen. Daarnaast wordt verwezen naar het gewestplan dat duidelijk stelt dat het koninklijk domein in een groengebied is gelegen en dat op dit koninklijk domein alleen zaken kunnen gebeuren die te maken hebben met het verblijf van de koninklijke familie. Ik denk dat een klooster daar niet onder ressorteert. Daarbij moet men nog vermelden, dat het klooster na de bouw zou worden onttrokken aan het koninklijk domein. Een derde bezwaarlijk element is het

Sannen

ontbreken van een MER. Er zou meer dan 3 hectare bos worden gerooid. In dat geval moet een MER worden opgesteld, wat niet is gebeurd. Het is niet vooraf toegevoegd aan de bouw aanvraag.

Dit lijken mij al ruim voldoende redenen om te spreken van een onregelmatig administratieve rechtshandeling. In dit geval kunt u volgens mij de afgeleverde bouwvergunning opnieuw intrekken. Ook omdat u dan precies binnen de gestelde termijn blijft. Deze duurt zolang de procedure loopt en aanhangig is bij de Raad van State. De debatten zijn nog niet afgesloten. Op dit moment is er nog geen onherstelbare schade aangericht, vandaar mijn vraag om op te treden. Het bisdom heeft immers te kennen gegeven al met de bouwwerken van het klooster te willen aanvangen. Bent u bereid om de bouwvergunning in te trekken? Of vindt u de bouw van een klooster in dit prachtige natuurgebied verantwoord in het kader van een goede ruimtelijke ordening?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik ben niet verrast door de vraag van de heer Sannen, terwijl hij gisteren wel verrast was door de berichtgeving. Net zoals anderen heb ik gisteren via de pers vernomen wat er precies is gebeurd. Ik zou toch enkele zaken in het juiste perspectief willen plaatsen. Uit een persmededeling van het bisdom Hasselt heb ik ook vernomen dat het bisdom als bouwheer nu eventueel kan starten met de bouwwerken. De vergunning is immers niet geschorst. We zijn het er waarschijnlijk over eens dat we geen definitief arrest van de Raad van State in handen hebben. Ik voel er niet veel voor om op dit moment enig arrest uit te voeren. We zijn zelfs als Vlaams Gewest bij deze fase van de procedure niet betrokken. De betrokkenen zullen op de hoogte worden gebracht van het schorsingsarrest dat door de Raad van State zou zijn geveld. In deze fase zou de bouwsector dus eventueel in overleg met de betrokken geestelijke orde en met de vriendenkring kunnen besluiten tot het aanvangen van de bouwwerken. Ik ben op dit moment nog helemaal niet betrokken bij de kwestie. De vraag rijst inderdaad of een vergunning al dan niet kan worden ingetrokken. Indien we tot een dergelijke zwaarwichtige handeling overgaan, moeten we daar ook ernstige gronden voor hebben. Het advies van de auditeur kan men uiteraard op een kritische manier en in een bepaalde denkrichting lezen.

Mijnheer Sannen, ik waarschuw u wel dat de huidige stelling, dat de Raad van State de bouwvergunning zal vernietigen, op zijn minst voorbarig kan worden genoemd. Ik denk dat we de normale procedure van dit administratieve rechtscollege moeten afwachten, vooraleer we in deze

aangelegenheid zekerheid hebben. Mocht ik stappen willen zetten om de bouwvergunning nu in te trekken, dan kan het bisdom op zijn beurt een beroep aantekenen bij de Raad van State. Ik ben de mening toegedaan dat we alles in de juiste proporties moeten zien, dat we de Raad van State de rol moeten laten spelen die hem toekomt en dat we uiteindelijk ook zullen moeten uitmaken of al dan niet een illegale handeling is gebeurd. Ik kan me daar op dit moment niet over uit spreken.

De andere vraag die u hebt gesteld, betreft de opportuniteit om op deze site welk gebouw ook te plaatsen. Als minister van Ruimtelijke Ordening moet ik bij de beoordeling van discussiedossiers uiteraard uitgaan van het principe dat een goede ruimtelijke ordening in stand moet worden gehouden. Dat zal ik ook doen. Op dat ogenblik zal ik rekening moeten houden met het bestaande BPA, het gewestplan en dergelijke, en dan moeten we onze beslissing ter zake nemen. Kortom, ik neem aan dat dit tussentijds arrest voor enige commotie kan zorgen, maar op dit ogenblik kan ik niet zeggen welk arrest ik moet uitvoeren als minister van Ruimtelijke Ordening.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Ik wens even te corrigeren. Het gaat niet om een tussentijds arrest, maar duidelijk om een arrest van de Raad van State in verband met de schorsing. Over de grond van de zaak moet de Raad van State nog uitspraak doen. Ik vraag u ook niet om een of ander arrest uit te voeren. Dat is de juridische procedure en ik heb in mijn inleiding duidelijk te kennen gegeven dat die nog enkele jaren kan aanslepen. Maar daarnaast hebt u als minister ook een politieke beleidsverantwoordelijkheid. In de hoedanigheid van minister van Ruimtelijke Ordening, de mandataris dus die de vorige bouwvergunning heeft afgeleverd, hebt u de mogelijkheid om de bouwvergunning in te trekken en om zo in uw ruimtelijk orderingsbeleid een zekere eenduidigheid in te bouwen door dit een voorbeeld van slecht ruimtelijk beleid te noemen. Als u daarvan overtuigd bent, vraag ik u van die mogelijkheid gebruik te maken en de bouwvergunning in te trekken. Het argument dat het bisdom van Hasselt misschien naar de Raad van State zou gaan, volstaat niet om na te laten nu al te handelen. Want dan zou u in dit land niet veel meer gedaan krijgen. Ik kan dit argument ook ontkrachten, omdat de hele jurisprudentie waarop mijn argumentatie over het intrekken van het besluit is gebouwd, gebaseerd is op arresten van de Raad van State uit het verleden. Op dat gebied staat u dus tamelijk sterk. Het vraagt natuurlijk enige moed en krachtadigheid om tegen een dynamiek in te gaan en ervoor te zorgen dat deze bouwvergunning wordt ingetrokken. Een gezond ruimtelijk beleid en het behoud van dit natuur- en bosgebied, veronderstelt de intrekking ervan. Mijnheer de mi-

Sannen

nister, daarom vraag ik dat u zich niet verschuilt achter een juridische procedure, maar een beleidsbeslissing neemt.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Dit dossier moeten we behandelen zoals de zovele andere dossiers die ter discussie zijn gesteld. Dit betekent ook dat ik, bevoegde uitvoerende macht, verplicht ben om een lopende procedure bij de Raad van State met het nodige respect te bejegenen.

De heer Ludo Sannen : Deze procedure biedt u die mogelijkheid.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer Sannen, ik heb u gezegd welke de mogelijkheden zijn. Laten we de zaken niet omkeren. We zullen dit ook nagaan, maar u bent een beetje voorbarig in uw stelling.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het principepakkoord over het HST-tracé tussen België en Nederland

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het principepakkoord over het HST-tracé tussen België en Nederland.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, gisteren vernamen we in de Nederlandse pers dat er een principepakkoord zou bestaan tussen België en Nederland over het HST-tracé ten noorden van Antwerpen en dat er duidelijk zou zijn gekozen voor het E19-tracé. Vandaag worden deze berichten in de Vlaamse pers ontkend. De pers mag dan elke dag een andere versie van de feiten opdissen, maar van de minister wil ik evenwel drie zaken weten die elke twijfel definitief moeten wegnemen.

Op 17 oktober heeft de minister de procedure tot wijziging van het gewestplan duidelijk uiteengezet. De minister heeft een aantal hoorzittingen aangekondigd en gezegd dat deze eind april moeten zijn beëindigd. Zal de procedure die werd ingezet, ook echt tot het einde worden doorgezet ?

Wij vermoeden dat er bij de onderhandelingen inzake Waterverdragen een verborgen agenda bestond, en dat het E19-tracé één van de agendapunten was. Kan de minister bevestigen dat er van een verborgen agenda geen sprake was, en zeker niet met betrekking tot het te volgen tracé van de HST ?

Vlaanderen is bevoegd voor verkeer en mobiliteit. Door de anomalie van de staatshervorming is Vlaanderen echter niet bevoegd voor het spoorwegverkeer. Voor spoorweginvesteringen moeten wij dus steeds overleg plegen met de federale overheid. Zal de minister alles in het werk stellen om dit overleg tot stand te brengen voor de bespreking over het HST-traject ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, wij hebben vorige week in de commissie uitvoerig gepraat over deze aangelegenheid. De heer Penris snijdt vandaag het onderwerp opnieuw aan op basis van de persberichten van gisteren. Die berichten werden trouwens gisteren reeds weerlegd, dus moeten we er niet op voortbouwen.

De procedure wordt voortgezet. Het openbaar onderzoek dat op 2 oktober van start is gegaan, loopt tot 30 november. In december en januari kunnen de gemeenten en de Bestendige Deputatie hun beroepschriften indienen bij de gouverneur. In februari en maart kan de streekcommissie voor Ruimtelijke Ordening Antwerpen hierover beraadslagen en ons een advies bezorgen. Wij beschikken dan over zestig dagen om te beraadslagen en een uiteindelijke beslissing te nemen. Over het gewestplan en het tracé zal dus worden beslist op uiterlijk 28 mei 1996, tenzij er een kink in de kabel komt waardoor zowel de streekcommissie als de regering over de mogelijkheid beschikken om een verlenging van de termijn te bekomen.

In het onderzoek worden inderdaad twee tracés voorgelegd. Vorige week sprak men van een protocol en nu al van een verborgen agenda. Ik wil beklemtonen dat er voorafgaandelijk zeker geen beslissingen werden genomen over het te kiezen tracé. Het is wel zo dat een ambtelijke werkgroep Nederland-Vlaanderen de technische en andere aspecten van het dossier heeft onderzocht. Deze werkgroep zal dit onderzoek voortzetten. Na het openbaar onderzoek, dat op 30 november afloopt, zal deze werkgroep ook daar een voorstel over kunnen formuleren. Bij het lezen van het tussentijdse rapport van deze werkgroep kunnen we vaststellen dat het ene tracé op bepaalde punten gunstiger uit de verf komt dan het andere. Er is echter geen sprake van een verborgen agenda.

Baldewijns

In ons regeerakkoord hebben we gezegd dat we een grotere betrokkenheid nastreven bij het mobiliteitsprobleem en het beleid ter zake van de NMBS. Naar aanleiding van een interpellatie van vorige week hebben we duidelijk de bevoegdheden van de NMBS afgebakend. De federale overheid en de NMBS moeten over de opportuniteit en de financiering van het tracé beslissen. Onze bevoegdheid omvat het ruimtelijk aspect en de weg die het tracé moet volgen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Na de eerste berichten van de ANP heb ik gisteren onmiddellijk contact opgenomen met de federale eerste minister in New York. Wij waren immers zeer verbaasd en wilden weten of dit bericht op enige waarheid stoelde. De federale eerste minister ontkende formeel dat er sprake is van een afspraak tussen hem en minister-president Kok over een tracé. Het gaat hier bovendien om een exclusieve Vlaamse bevoegdheid.

Ik benadruk dat ik vorig jaar bij de afspraken en onderhandelingen met Nederland, die hebben geleid tot de vijf akkoorden van 17 januari 1995, geen enkele afspraak heb gemaakt over het tracé van de HST. Elk dossier is op zijn eigen verdiensten beoordeeld en gewogen. De procedure die door minister Baldewijns werd uitgelegd, is de enige juiste. Er is, in tegenstelling tot wat minister-president Kok gisteravond in het nieuws zei, ook geen akkoord binnen de ambtelijke werkgroep. Er is enkel een expertiseverslag waar de voordeelpunten van het ene tracé naast de nadelen van het andere tracé worden gelegd en andersom. Als we de financiering rondkrijgen, gaat onze voorkeur uit naar de totstandbrenging van een HST-lijn gekoppeld aan een HSL. Wij opteren voor de havenweg, Nederland voor de E19. Er is geen enkele vorm van verborgen afspraak. Persartikelen en verklaringen van parlementsleden die iets anders beweren, zijn uit de lucht gegrepen. De procedure wordt gevolgd tot 30 november, we zetten alles op een rijtje en in het voorjaar van 1996 zal de procedure worden afgesloten, dit in de veronderstelling dat de financiering voor het tracé kan worden geregeld.

Gisteravond heeft minister-president Kok in Maastricht tijdens het zesmaandelijks overleg tussen de commissarissen van de koningin en de gouverneurs van de Vlaamse provincies zich uitdrukkelijk de verontschuldigd voor de persberichten omtrent een akkoord. ANP heeft formeel de inhoud van het eerste bericht ontkend en gezegd dat dit bericht op geen enkele grond stoelde.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de naleving van de Europese reglementering inzake media

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de naleving van de Europese reglementering inzake media.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorige week heeft de minister van Media in de pers een aantal verklaringen afgelegd met betrekking tot de publiciteit op de zender VT4. Ik krijg een beetje de indruk dat hij die zender extra viseert. We hebben kunnen lezen dat hij aan zijn kabinetsmedewerkers de opdracht heeft gegeven om een week lang naar de Flintstones en de Simpsons te kijken om na te gaan of de publiciteitsregels worden nageleefd. Uit de conclusies van minister Van Rompuy blijkt ook een zekere onmacht. Ik wil weten of minister Van Rompuy zijn medewerkers nu zal opdragen hetzelfde te doen met VTM en de regionale zenders. Bovendien wil ik duidelijkheid over wat u precies wilt ondernemen. Voor een klacht zult u zich alleen kunnen beroepen op de Europese regelgeving, en niet op de Britse regels of de Vlaamse decreetgeving. Op welke domeinen overschrijdt VT4 die Europese regels ?

U hebt ook laten doorschemeren in de pers dat u op dit ogenblik met VTM onderhandelt over het monopolie, de publiciteitsvoering, het toelaten van publiciteit voor en na kinderprogramma's, teleshopping en dergelijke. We krijgen zo stilaan de indruk dat u aan het marchanderen bent. Een gevaarlijke techniek overigens, want die leidt tot chanteren. Ik vind dat een minister van Media niet de minister van één omroep mag zijn, maar voor een kader moet zorgen.

Is het dus niet beter dat u met dit doel voor ogen, onze eigen decreetgeving aanpast aan de Europese regelgeving, zodat u zelf niet meer hoeft op te treden of te marchanderen.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Wij bevinden ons met zowel VT4 als VTM in een juridisch onduidelijke situatie.

De Vlaamse regering heeft geweigerd VT4 op de kabel toe te laten. Dat werd aanhangig gemaakt bij de Raad van State en VT4 heeft uiteindelijk een Britse licentie aangevraagd. Ze zenden dus uit op de kabel, maar de definitieve uitspraak moet nog gebeuren. Wij verdedigen de stelling dat het eigenlijk gaat om een Vlaamse omroep, die zich richt tot de Vlaamse Gemeenschap, en dat de om-

Van Rompuy

roep naar Londen is uitgeweken om onze Vlaamse regelgeving inzake reclame te ontwijken.

Ook de situatie van VTM staat ter discussie. VTM heeft voor achttien jaar een monopolie inzake reclame voor de niet-openbare televisie. Toen ik minister werd, heb ik onmiddellijk contact opgenomen met de heer Karel Van Miert, omdat hij meermaals in de pers had verklaard dat dit monopolie strijdig was met artikel 90. Op het advies dat ik van hem heb ontvangen, heb ik onmiddellijk geantwoord. Nu kan hij op ons basis van artikel 90 een ingebrekestelling laten melden. In dat geval kunnen we ook daadwerkelijk het VTM-monopolie opheffen.

We hebben VT4 inderdaad gedurende een bepaalde periode laten bekijken, en stelden vast dat de zender kinderprogramma's onderbreekt van minder dan dertig minuten. Dit is strijdig met de Britse wetgeving. Ook films die 110 minuten duren, worden drie keer onderbroken in de plaats van de reglementaire twee keer. Ten slotte houden ze zich evenmin aan de regel dat bij televisieseries blokken van 20 minuten tussen de reclameboodschappen moeten zitten. Wij hebben dit naar buiten gebracht. Gisteren hebt u ook de verklaring gelezen van mevrouw Truus Gentbrugge, de woordvoester van VT4, die meedeelde dat ze onbewust in de fout waren gegaan. Ik neem akte van het feit dat ze erkennen dat ze zijn ingegaan tegen de Britse wetgeving, die de Independent Television Commission moet controleren. Mijn verklaringen blijken dus te worden bevestigd door VT4. Ik vond het mijn plicht om dit ook te signaleren, ook al ben ik op dit ogenblik ter zake niet bevoegd.

In verband met het tweede aspect van uw vraag, de regeling van teleshopping, prijsvermeldingen en de reclame rond kinderprogramma's, is het zo dat onze regeling strenger is dan de Europese wetgeving. Op basis van artikel 3 is dit alles toegestaan. Op dit ogenblik bestaat het probleem van de deloyale concurrentie, omdat de Vlaamse zender zich benadeeld voelt. De heer Deleersnijder, directeur-generaal van VTM, heeft me erop gewezen dat het voor zijn zender een probleem is dat een zender, die niet gehouden is die strenge regels toe te passen, zich tot de Vlaamse Gemeenschap richt.

We betwisten ten stelligste dat VT4 een Britse licentie heeft, want de zender zou een Vlaamse licentie moeten aanvragen, maar deze discussie is nog bezig. Ik heb de heer Deleersnijder geantwoord dat, indien VTM zou afzien van het monopolie, er twee mogelijkheden zijn. We kunnen de wetgeving in de Vlaamse Raad aanpassen, wat zou impliceren dat ook VT4 zich hier kan vestigen, en zo een tweede Vlaamse commerciële zender wordt. In dat geval is er geen sprake van deloyale concurrentie, want we zouden onze bepalingen, die strenger zijn dan de Eu-

ropese, ook op hen kunnen toepassen. Indien VT4 zich blijvend in Groot-Brittannië wil vestigen, kan dat een probleem zijn, en zullen wij als overheid overwegen om voor iedereen de Europese regelgeving toe te passen. Gezien de resoluties van de heren Van Mechelen en Sarens, heb ik daar wel één punt aan toegevoegd met betrekking tot de reclame rond kinderprogramma's. De Vlaamse Raad lijkt me daarover een unaniem standpunt in te nemen. Dit is een principiële kwestie. Ik heb de heer Deleersnijder gezegd dat hier decretaal moet worden opgetreden, en dat de volgende keuze moet worden gemaakt : ofwel passen we onze regelgeving aan Europa aan, ofwel stellen we strengere normen.

Ik erken ook dat er op dit ogenblik deloyale concurrentie is tussen VT4 en VTM. VT4 richt zich specifiek op kinderprogramma's, en heeft hierdoor in de vooravond een groot marktaandeel. Ze bezitten de financieringsbasis dankzij de soepele Britse wetgeving, die inhoudt dat ze wel reclame mogen uitzenden tussen kinderprogramma's. Ze deden daar nog een schepje bovenop door die programma's ook nog te onderbreken.

Het is een ingewikkeld dossier, en ik verontschuldig mij voor mijn lang betoog, maar dat is de huidige stand van zaken.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : De uitleg is niet zo ingewikkeld. Hij beperkt zich tot twee zaken. De juridische onduidelijkheid en de concurrentievervalsing ten nadele van VTM worden veroorzaakt door het feit dat onze eigen decreetgeving niet is aangepast aan de Europese regelgeving. Ik weet wel dat we onze regels scherper mogen stellen, maar als gevolg daarvan is er juridische onduidelijkheid en concurrentievervalsing ontstaan. Mijnheer de minister, u geeft de indruk dat u het voorafgaand akkoord van VTM en andere zenders nodig vindt om de decreten aan te passen. Vindt u niet dat u als minister zelf moet uitstippelen wat u wil, in plaats van eerst te gaan onderhandelen ?

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, er zijn op dit ogenblik procedures lopende voor de Raad van State in verband met VT4, waarin de Vlaamse Gemeenschap partij is. Er is ook de procedure op Europees niveau. Ik heb vandaag in Gazet Van Antwerpen een verklaring gelezen van de heer Van Miert, waaruit ik opmaak dat hij op basis van artikel 90 de procedure van ingebrekestelling zou inzetten, maar dat is nog niet gebeurd.

De bepaling met betrekking tot de strengere normen maakt deel uit van het decreet op Reclame en Sponsoring van 1993. Op dat ogenblik waren er in Vlaanderen twee zenders : VTM en BRTN. Sindsdien is er natuurlijk een

Van Rompuy

ontwikkeling geweest die problemen meebracht. Zolang wij geen juridische klaarheid hebben, en er niet grondig is gepraat over de reclame rond kinderprogramma's, kunnen wij geen uitspraak doen. U heeft het over marchanderen en chantage, mijnheer Denys. Het mediadossier is een zaak in beweging, waarin we een aantal principes moeten vooropstellen waarnaar wij moeten handelen. Ik probeer dat consequent te doen met de wetgeving die vanuit de Vlaamse Raad tot stand is gekomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Gilbert Bossuyt tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de financiering van de buitenschoolse opvang van kinderen tussen 3 en 12 jaar

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bossuyt tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de financiering van de buitenschoolse opvang van kinderen tussen 3 en 12 jaar.

De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de minister, sedert enkele jaren lopen er in Vlaanderen een aantal projecten betreffende de buitenschoolse opvang van kinderen tussen 3 en 12 jaar. Deze projecten worden gefinancierd met middelen uit het interprofessioneel akkoord met de sociale partners en uit de tewerkstellingsprogramma's.

Met die financiering betaalt men hoofdzakelijk de wedden van de regionale en lokale coördinatoren. Maar ik hoor dat de kredieten momenteel opgebruikt zijn. Tegen begin 1996 zouden er opnieuw middelen voorhanden zijn om de continuïteit van de projecten te waarborgen. Ook op het federale vlak vraagt men zich blijkbaar af, of dit haalbaar zal zijn.

De versnippering van de financiering en de bevoegdheden valt ontzettend op. Bij het begin van dit jaar heeft de Vlaamse Raad een resolutie goedgekeurd die impliceert dat de minister, in overleg met zijn federale collega's, oplossingen moet zoeken en uitwerken om die versnippering tegen te gaan.

Is dit overleg reeds georganiseerd ? Wat waren de resultaten ? Indien er nog geen overleg is gepleegd, wanneer denkt de minister dit alsnog te doen ?

Het probleem van de financiering is dringend, want begin 1996 moet er geld voorhanden zijn. Is daar in de begroting van 1996 rekening mee gehouden ?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Uw informatie is niet juist, mijnheer Bossuyt. Ik ken uw bronnen niet, maar zowel in De Bond als in De Werker zijn artikels hierover verschenen. Ik weet niet welke van de twee u geïnspireerd heeft. De middelen blijven in elk geval op dezelfde manier beschikbaar tot eind 1996.

De financiering kent haar eigen geschiedenis. In het verleden heeft men aan Vlaamse kant -op initiatief van minister Dewulf en later van minister Detiège- een eigen contingent vrijgemaakt van Weerwerk-gesco's. Aan de andere kant heeft men op het federale vlak, in het kader van het sociaal akkoord van 1989-1990, het tewerkstellingsfonds voor risicogroepen opgestart. Dat fonds heeft men verfijnd in de periode 1991-1992, door er een risicogroep aan toe te voegen, namelijk werkloze vrouwen. Nadien heeft men in het akkoord 1992-1993 beslist de middelen uitsluitend aan kinderopvang te besteden.

Vanaf 1994 staan die middelen ter beschikking via een afzonderlijke patronale bijdrage van 0,05 percent op de brutolonen. Deze bijdrage moet worden geventileerd via het RKW en vooral via het Fonds voor Collectieve Uitrusting en Diensten. Die middelen zijn in elk geval vastgelegd tot 1996.

Wat was nu het probleem ? Op een bepaald ogenblik was de behandeling van de dossiers aan de orde. Er was een akkoord - vastgelegd op 27 juni 1994 - tussen mevrouw Smet, mevrouw De Galan en de sociale partners, dat de bestaande dossiers, samen met de dossiers ingediend in 1993, nog volgens het oude regime zouden worden behandeld. Dat wil zeggen binnen het kader van de diensten van het tewerkstellingsfonds.

De dossiers van 1994 hebben vertraging opgelopen omdat het RKW de bestudering en de uitvoering ervan op de lange baan schoof. Een gesprek met mevrouw De Galan - op eigen initiatief - heeft ertoe geleid dat alle dossiers van 1994 en 1995 sinds oktober de normale behandeling krijgen. Ik kan de financiering absoluut garanderen tot eind 1996. Geen enkel engagement, akkoord of uitspraak, wijst erop dat die middelen zullen wegvallen, maar we moeten inderdaad voorzichtig zijn.

Bij een ontmoeting met de leiding van Kind en Gezin gisteren, hebben wij afgesproken om de problematiek van de buitenschoolse opvang te benaderen vanuit een globaal strategisch plan. Daaronder ressorteren dan ook dagopvang en privé-opvanginitiatieven. Het is de bedoeling dat tegen het einde van dit jaar een ontwerp van dit plan

Martens

op papier staat. Vanuit deze planning bekijken we dan onze eigen verantwoordelijkheden, met inbegrip van de financiering. In het late voorjaar van 1996 willen we klaar zijn met een globale aanpak van de problematiek, zodat we op 1 januari 1997 een vlotte overgang krijgen.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de minister, ik neem akte van uw engagement om vanaf volgend jaar voor een definitieve regeling te zorgen. Mijn informatie komt inderdaad uit De Bond en uit vakbondskringen.

Ik wil u graag geloven indien u die gegevens ontkent. Ik zou niet graag zien dat een groot aantal projecten – en daarmee een aantal banen – in het gedrang komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid, over de tweede fase van de promotiecampagne Brussel, hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid, over de tweede fase van de promotiecampagne Brussel, hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Dank u, mijnheer de voorzitter. Mevrouw de minister, uw voorganger, minister Weckx, heeft in het begin van dit jaar was een promotiecampagne opgestart, getiteld Brussel, hoofdstad van De Vlaamse Gemeenschap. Hij begon deze campagne met het versturen van een brief naar de Brusselse handelaars, om hen op te roepen deel te nemen aan deze campagne door middel van het aanbrengen van een zelfklevende in hun handelszaken. Hiermee zou kenbaar gemaakt worden dat Nederlandstalige klanten welkom waren. In de maand juli heb ik u hierover een schriftelijke vraag gesteld, omdat het me enigszins verwonderde dat het daarbij was gebleven, dat er geen tweede luik aan te pas was gekomen, waarbij dan de potentiële Nederlandstalige klanten van die actie op de hoogte zouden worden gebracht en er rekening mee zouden houden wanneer ze daadwerkelijk in Brussel hun aankopen zouden doen. In het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de maand

september – dus betrekking hebbend op de maand augustus – verscheen uw antwoord : er is nu een rondschrijven verstuurd naar de Brusselse handelaars. Betekent dit ten eerste dat er een tweede verzending naar de Brusselse handelaars heeft plaatsgevonden ? Mijn tweede vraag betreft het tweede luik, dat de Vlamingen ertoe moet aanzetten om in Brussel daadwerkelijk het Nederlands te gebruiken, en hun klandizie alleen te gunnen aan die handelaars waarbij ze in het Nederlands terecht kunnen. Wat dat betreft antwoordde u dat die campagne opgestart zou worden in september om rond het einde van november te eindigen. Ze zou gevoerd worden door middel van advertenties in dagbladen en bij regionale zenders en door het aanplakken van affiches in de faciliteiten van de NMBS. Dit waren, geloof ik, de drie aspecten die u opsomde. Ik moet u echter eerlijk bekennen dat ik er tot nu toe nog niets van gezien heb. Mijn vraag is dus : heeft men deze actie opgeschort, of wat gebeurt er nu eigenlijk mee ?

De voorzitter : Minister Van Asbroeck heeft het woord.

Minister Anne Van Asbroeck : Het is inderdaad de bedoeling dat dit project in twee fasen zou verlopen. De eerste fase werd door mijn voorganger reeds verwezenlijkt, in die zin dat de handelaars aangeschreven werden. De realisatie van de tweede fase werd uitgesteld tot januari 1996 : ik zal u dan ook verklaren waarom. Het is echter niet de bedoeling om het project Bruisend Brussel op om het even welke manier af te blazen. Het is immers een project dat aanslaat, wat dit weekend nog maar eens bewezen werd met de Brussel-dag van de Bond, waarbij 25.000 Vlamingen naar Brussel afzakten om onze stad nogmaals te verkennen en te herkennen. Als ik me niet vergis wordt er op 4 november een Open Cultuurdag georganiseerd door het CJP. De tentoonstelling Bruisend Brussel, die in Haarlem plaats heeft gevonden en nog steeds plaatsvindt, was een enorm succes. Dit is dus een project dat we blijven realiseren. We hebben er echter voor gekozen de tweede fase uit te stellen omdat de eerste doelgroep uitsluitend uit handelaars bestond. Het leek ons echter goed om er ook andere socio-culturele instellingen bij te betrekken. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de gemeenschapscentra of de Bond. De contacten met die instellingen, teneinde hun medewerking te bekomen, werden gelegd, en verlopen momenteel naar wens. Het is ook zo dat we de distributiekanaal, zoals de bibliotheken, de gemeenten en eveneens een paar banken, via dewelke we dit project bekend hebben gemaakt, verder willen uitbreiden : om het project nog beter bekend te maken willen we nu ook de postkantoren en de gemeenschapscentra er op verschillende niveaus aan laten meewerken. Het is de bedoeling dat dit zo goed en zo effectief mogelijk gebeurt. De keuze voor januari 1996 heeft ook te maken met de promotiecampagne gevoerd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie rond de cultuurcheques, die gebonden is

Van Asbroeck

aan het begin van het cultuurseizoen, namelijk in september. Het zou niet verstandig zijn dat men beide campagnes met elkaar kan verwarren, wat er bovendien toe zou leiden dat één van beide verwatert. Om bekende redenen zijn Kerstmis en Nieuwjaar niet de beste tijdstippen, terwijl januari een goede periode is om de campagne op te starten, wat dan ook zeker zal gebeuren.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de minister, natuurlijk is het een goede zaak dat er in januari allerlei initiatieven zullen genomen worden ter attentie van het Vlaamse publiek dat Brussel bezoekt. Toch heb ik enigszins problemen met het tijdschema : vermits het rondschrijven van uw voorganger dateert van het begin van dit jaar, zal het ongeveer 1 jaar geleden zijn dat de Brusselse handelaars op de hoogte gebracht werden van die campagne. Ik vrees enigszins dat die mensen de hele zaak uit het oog zullen verliezen en dat de druk uitgaand van de aanwezigheid van Vlamingen die opgeroepen worden om hun taal te gebruiken in Brussel, als niet zo groot zal overkomen bij de Brusselse handelaars. Mijn vraag is dan of u op dat ogenblik nog een rondschrijven zal richten tot die handelaars, of zal u dit alles blauw-blauw laten ?

Minister Anne Van Asbroeck : Het is duidelijk dat alle groepen erbij betrokken blijven. De handelaars werden er als eersten bij betrokken, maar wij willen de groep nog uitbreiden. Uiteraard zullen ze, via een reclameverzekering of op een andere wijze, opnieuw gecontacteerd worden en een partner blijven in deze zaak.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de eventuele herziening van het Belgisch-Nederlands dubbel-belastingverdrag van 19 oktober 1970

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de eventuele herziening van het Belgisch-Nederlands dubbel-belastingverdrag van 19 oktober 1970.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik verneem dat het verdrag van 1971, afgesloten tussen België en Nederland en met als doel dubbel-belasting te voorkomen, ter mogelijke aanpassing wordt besproken door beide landen. Op zichzelf is dat een goede zaak. Ik denk hierbij aan het probleem van de grensarbeiders, wat echter een federale materie is. Wel is het zo dat de problemen van de gemeentelijke fiscaliteit volledig tot de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap behoren.

Een ongunstig neveneffect van het bestaande verdrag, is dat een aantal mensen geen belastingen betalen. U weet wellicht dat ten gevolge van dit verdrag, en de niet-onderworpenheid van talrijke Nederlanders die in België komen wonen, in de brede Vlaamse grensstreek aanzienlijke tekorten worden veroorzaakt in de gemeentelijke inkomsten. Het ligt dus voor de hand dat een aanpassing van dit verdrag deze fiscale onderworpenheid zou moeten invoeren, gewoon omdat zulks de algemene regel is. De betrokken minister die aan deze besprekingen om het verdrag te wijzigen deelneemt, zal moeten rekening houden met de belangen van de betrokken gemeenten.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het verheugt me dat de heer Suykerbuyk deze vraag stelt. Wij werden niet officieel ingelicht over de mogelijke onderhandelingen die al aan de gang zouden zijn, vermits er op dit ogenblik enkel een technische werkgroep actief is. Deze gaat na welke de wrijvingspunten zijn bij de feitelijke toepassing van de verdragsbepalingen, opgesteld begin 1970. De aanleiding hiertoe was, dat door de nieuwe Nederlandse maatregelen op het vlak van de sociale zekerheid, er minder netto inkomsten waren voor de Belgische grensarbeiders in Nederland. Voor Nederlanders wordt dit gecompenseerd door een gedeeltelijk aangepaste fiscale wetgeving, wat dan voor ons weer niet het geval is.

Voorts wil ik opmerken dat de Nederlanders onze meest nabije burens zijn – een louter geografische vaststelling. Soms zijn het de partners, waar we het verst van zijn verwijderd, maar ik geloof in elk geval dat er zich in de grensstreek en daarbuiten een reëel probleem stelt. Ik doel daarmee niet op een emigratie – vanuit hun standpunt bekeken – noch over een invasie, maar het is wel zo dat de kosten van de door onze gemeenten aangeboden diensten, in vele gevallen slechts door onze eigen burgers worden gedragen, waardoor een onmiskenbare druk ontstaat. Onlangs nog polste ik naar wat er reilde en zeilde in deze streek, toen ik in Baarle-Hertog was om een meer specifiek probleem te bestuderen.

Van den Brande

Ik beklemtoon dat ik uitdrukkelijk een betrokkenheid van het Vlaams Gewest wens met betrekking tot deze onderhandelingen, mochten ze worden aangevat. Wij zullen daartoe de nodige initiatieven nemen. Volledigheidshalve kan ik ook verklaren dat mijn Waalse collega met een analoog probleem ten aanzien van het Groot-Hertogdom Luxemburg kampt. Die betrokkenheid is dus meer dan wenselijk, vermits dit, onder meer op het vlak van de gemeentelijke fiscaliteit, een gewestelijke aangelegenheid is.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Ik ben tevreden met dit antwoord.

Minister-president Van den Brande : Dat is dan wederkerig, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen op dinsdag 7 november 1995 om 10 uur opnieuw bijeen. Ik stel voor het bepalen van de agenda voor die vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 15.27 uur.*

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 19 oktober 1995

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de Commissie

– Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening over de Leie-doortocht in Kortrijk

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

De heer Carl Decaluwé stelt vast dat de problematiek van de verbreding van de Leie tot Europees Gabariet van 1.350 ton reeds jaren aansleept. Momenteel zijn de werkzaamheden zowel stroomopwaarts als stroomafwaarts nagenoeg uitgevoerd. Enkel de doortocht door de stad Kortrijk dient nog gerealiseerd te worden, conform de in 1982 afgesloten Frans-Belgische conventie. Die conventie werd vertaald in een protocol van 1985, tussen de heer Olivier, toenmalig federaal minister voor Openbare Werken, en de stad Kortrijk. In 1992 werd een aanvullend protocol ondertekend door de Vlaamse regering en de stad Kortrijk, waarin een gefaseerde uitvoering van de werken werd vooropgesteld. Daarvan is er nu echter nog niets in uitvoering, op de bouw van een kleine brug na.

Voor de doortocht werd op 20 mei 1994 de bouwvergunning verkregen. Daarna werd de publikatie van de oproep tot de kandidaten in het Bulletin der Aanbesteding en het Publikatieblad van de Europese Unie voorbereid. Bedoeling was om in de loop van 1995 te kunnen starten en daartoe werd in de begroting 1995 een bedrag voorzien van 250 miljoen frank, dat niet zal kunnen worden besteed. Inmiddels is uit de bespreking van de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1995 (zie stuk 19 (BZ 1995) – Nr. 3) gebleken dat dit bedrag voor andere infrastructuurwerken werd gebruikt. Ondertussen is de toegekende bouwvergunning verjaard. De vraagsteller stelt verder vast dat reeds honderden miljoenen aan onteigeningen zijn uitbetaald en dat verschillende onteigeningsbesluiten in voorbereiding zijn. Uit cijfers vrijgegeven op de jaarvergadering van het comité Leie en Bijkanalen blijkt dat de activiteit op de Leie tussen Komen en St.-Baafs Vijve een nooit gekende piek bereikte in 1994. Het verkeer op de Leie nam de voorbije anderhalf jaar toe met maar liefst 40 percent en overschreed de 5 miljoen ton.

De heer Carl Decaluwé vindt daarom dat de Leie-doortocht van Kortrijk absolute voorrang verdient, mede in het licht van de eerder genomen beleidsopties om prioriteit te geven aan de binnenscheepvaart. Spreker verwijst daarbij naar het programma Vlaanderen-Europa 2002 en het vervoersplan van de voormalige Vlaamse minister van Verkeer Johan Sauwens. Bovendien stipt hij aan dat ook de meeste andere partijen, bij monde van hun lokale afdelingen in Kortrijk, al hebben gepleit voor een snelle realisatie van de Leie-doortocht.

In dit verband wil de heer Carl Decaluwé vier vragen stellen aan de minister :

- (1) Wanneer zal de minister een nieuwe bouwvergunning aanvragen ?
- (2) Zal de in het budget van 1995 voorziene 250 miljoen opnieuw worden voorzien in de begroting van 1996 ?
- (3) Kan de minister zich engageren om te komen tot een duidelijke termijn inzake de toewijzing en realisatie van de werken en deze formeel vastleggen in het kader van het VIF-meerjarenprogramma ?
- (4) Indien de Franse overheid binnenkort de zogenaamde Noord-Seine verbinding volledig optimaliseert tot 2000 ton, welke zullen dan de politieke gevolgen zijn van het niet naleven van de protocol-overeenkomst van 1992, die een concretisering is van de geratificeerde internationale overeenkomsten ?

Tenslotte maakt de heer Carl Decaluwé melding van een recente verklaring van SP-politici in de lokale media. Die stellen dat ze van de minister vernomen hadden dat er eerst nog een opportuniteitsstudie zou worden gemaakt, alvorens met de werken te beginnen. Naar aanleiding daarvan wil de spreker nog een aanvullende vraag stellen : Kan de minister mededelen wanneer voor de genoemde opportuniteitsstudie opdracht werd gegeven of zal gegeven worden en welke termijn voorziet hij voor de finalisering van de studie ?

Een lid sluit zich aan bij de vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwé en stelt dat hij zich recent heeft laten voorlichten door de v.z.w. Promotie Binnenscheepvaart, een dienst die mede door de minister gesteund wordt. Deze dienst heeft de spreker in zijn overtuiging bevestigd dat de binnenscheepvaart een belangrijke rol te vervullen heeft in het goederen-

transport, nu men zich alsmaar meer bewust wordt van de negatieve gevolgen van het vrachtverkeer op de weg, zowel bekeken vanuit het milieustandpunt als vanuit het standpunt van de veiligheid.

De spreker stelt vast dat het dossier over de verbreding van de Leie in Kortrijk nu al aansleept vanaf 1958. Maar vooral sinds de afwerking van de Noordfranse sluis in Deulemont is dit dossier belangrijk geworden omdat de trafiek enorm gestegen is, nl. met 40 percent, zoals ook door de vorige spreker werd onderlijnd. De doortocht van Kortrijk blijft echter nog een flessenhals en een rem op de verdere ontwikkeling van de binnenscheepvaart. Nochtans is deze vorm van transport erg milieuvriendelijk en verdient die dus alle steun. Het transport met vrachtwagens over de weg wordt immers een steeds grotere belasting voor het wegennet en voor het milieu.

Het voorstel om nu nog maar eens een economische haalbaarheidsstudie te laten maken, aldus nog de spreker, lijkt eerder op een maneuver om de zaak verder uit te stellen en komt helemaal niet geloofwaardig over na al de investeringen uit het verleden. In 1981 heeft men reeds een kosten-batenanalyse gemaakt die positief uitviel voor de Leieverbreiding. Ondertussen zijn deze werken grotendeels uitgevoerd, vele kosten zijn gemaakt, maar de baten blijven achterwege, zowel voor de binnenscheepvaart als voor het milieu. Een concurrentiële vergelijking maken met het wegvervoer is oneerlijk wanneer men daarbij niet de milieu-kost en de maatschappelijke kost voor veiligheid bijreken, zonder het dan nog te hebben over de verminderde levenskwaliteit, die ontstaat door het steeds toenemend vrachtverkeer. Uiteindelijk gaat het hier om een fundamentele beleidskeuze. Trouwens, ook Europese subsidies verbonden aan de verdere uitvoering van de Leiewerken (5,5 miljoen ECU waarvan 70 percent geblokkeerd blijft tot na de verbreding te Kortrijk) moeten in rekening gebracht worden.

De spreker besluit met erop te wijzen dat men daarnaast ook een ander probleem niet uit het oog mag verliezen, namelijk de verloedering van de stad. Al 20 jaar of langer is er onzekerheid. Het lot van Buda en Overleie hangt nauw samen met dit zwaard van Damocles. Er zijn al veel onteigeningen gebeurd, met als gevolg leegstand en verkrotting. Nu wil de regering werk maken van de strijd tegen verkrotting en voor de leefbaarheid van de binnensteden. Hij vraagt zich dan ook af of de minister wel weet wat hij aanricht door alsmaar meer uitstel.

2. Antwoord door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

De minister stelt om te beginnen dat hij zich bewust is van de door de sprekers toegelichte problematiek, maar vraagt begrip voor de budgettaire contraintes waarbinnen hij moet werken. De oorzaak van het uitstel van de werken is immers een formeel ongunstig advies van de Inspectie van Financiën, gezien het ontbreken van financiële middelen om het werk aan een behoorlijk tempo te kunnen afwerken. Een behoorlijk tempo is uiteraard nodig voor de rentabiliteit van de investering. Zodra er enige duidelijkheid is omtrent de verdere financiering, zal de bouwvergunning opnieuw aangevraagd worden.

De minister wijst er verder op dat het fysisch programma 1996 momenteel wordt afgewerkt, met de Administratie Wegen en Waterwegen. De mogelijkheden worden onderzocht om de onteigeningen te voltooien en de werken aan te vatten. Wat betreft de verkeersproblematiek heeft de minister vernomen dat de stad Kortrijk vragende partij zou zijn voor het afsluiten van een mobiliteitsconvenant, wat mogelijkheden biedt om wederzijdse afspraken behoorlijk te honoreren.

Wat het Seine-Noord project betreft stipt de minister aan dat op het huidige ogenblik nog niets beslist is. Zowel in Frankrijk als in Vlaanderen worden hieromtrent studies gestart. Voor Vlaanderen is het nog niet uitgemaakt of deze verbinding gerealiseerd wordt via de Schelde of via de Leie. De studie waartoe door de minister opdracht werd gegeven, zal richtinggevend zijn omtrent de eventuele uitbouw van het Seine-Noord project via de Schelde of de Leie. De studie voorziet tevens in een economische onderbouwing van de projecten. Daarover kan momenteel echter nog geen uitsluitend gegeven worden.

3. Replieken

De heer Carl Decaluwé dankt de minister voor zijn antwoord en vraagt op een aantal punten een bijkomende verduidelijking. Mag uit het antwoord worden afgeleid dat de opportuniteitsstudie, waarover hij het in zijn eerste tussenkomst had, louter de Seine-Noord verbinding betreft en dus als dusdanig geen betrekking heeft op de Leie-doortocht te Kortrijk ? Mag de verbreding van de Leie tot 1350 ton Europees Gabariet bijgevolg als verworven worden beschouwd ? Welke concrete timing voorziet de minister daarvoor dan ?

De minister beaamt dat er geen rechtstreeks verband bestaat tussen deze studie en de Leie-doortocht te Kortrijk. Toch is deze studie noodzakelijk ter verdere ondersteuning van het dossier van de Leie-doortocht, en dit om nieuwe problemen met de Inspectie voor Financiën te voorkomen. De minister voorziet dat deze studie over zes maanden afgerond zal zijn, maar verwacht reeds over drie maanden een eerste aanwijzing inzake de conclusies ervan. De minister wil de huidige problemen met de Inspectie van Financiën zo snel mogelijk oplossen. Eens dit gebeurd is kan de bouwvergunning opnieuw worden aangevraagd. Dit kan tijdens de eerstvolgende weken al worden afgehandeld. De verdere onteigeningen en het begin van de werken situeert de minister in 1996.

– *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 19 oktober 1995

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de Commissie

– Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het verlenen van een bouwvergunning aan de N.V. Recycal voor de bouw van een RFD-verbrandingsoven te Genk

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

De heer Sannen begint zijn uiteenzetting met erop te wijzen dat de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, een milieuvergunning heeft afgeleverd aan de N.V. Recycal voor het exploiteren van een nieuwe afvalverbrandingsoven op de terreinen van Ford-Genk. Deze vergunning werd afgeleverd tegen de adviezen van het College van Burgemeester en Schepenen van Genk en de Bestendige Deputatie van Limburg in. Momenteel wacht de N.V. Recycal nog op een bouwvergunning, die afgeleverd moet worden door de Vlaamse minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening. Het Schepencollege van Genk heeft deze bouwvergunning immers geweigerd en ook de Bestendige Deputatie van Limburg heeft het beroep van de N.V. Recycal niet ingewilligd.

Vanuit juridisch-technisch oogpunt zou deze bouwvergunning geweigerd moeten worden. Om dit te staven verwijst de spreker vooreerst naar de argumentatie van de Limburgse Bestendige Deputatie. Het bouwperceel, waarop N.V. Recycal haar RFD-verbrandingsoven wil bouwen, is immers gesitueerd tussen de Ford-fabriek en het Albertkanaal. Tussen het bouwperceel en het jaagpad langs het Kanaal zijn de percelen nrs. 743W10, 743b en 752z gesitueerd, waardoor een ontsluiting langs deze zijde niet mogelijk is. Ook de plannen bij het bouwdoossier geven geen aanduiding van enige ontsluiting via de terreinen van de Ford-fabriek. Het bouwterrein blijkt ook niet te grenzen aan het openbaar domein en er wordt eveneens geen ander ontsluitingsalternatief voorgesteld. Daarom werd de bouwvergunning geweigerd door de Bestendige Deputatie, want de voorgestelde inplanting van de verbrandingsoven is vanuit het oogpunt van een verkeers-technisch efficiënte ordening van het industriegebied niet aanvaardbaar.

Daarnaast kan volgens de heer Ludo Sannen ook gesteld worden dat de activiteiten van het bedrijf niet of nauwelijks complementair zijn (slechts 10%, dit is de hoeveelheid afval van Ford die zal worden verbrand) aan de bestaande activiteiten van Ford. Het is met andere woorden een bedrijf waarvan de activiteiten vreemd zijn aan die van Ford. Deze complementariteit is noodzakelijk voor een vestiging op een bedrijfsterrein waar reeds een bedrijf actief is.

Volgens de spreker mag deze bouwaanvraag echter niet enkel beschouwd worden als een louter juridisch-technisch dossier. Een goede ruimtelijke ordening vraagt immers een inhoudelijke en beleidsmatige aanpak, zeker in dit geval. Een beleid van ruimtelijke ordening is meer dan louter rekening houden met de bestemmingen van bepaalde gronden. Ook het gebruik en de aanwending van die gronden moeten mee in overweging worden genomen. De draagkracht van de omgeving speelt daarbij eveneens een belangrijke rol. Deze oven wordt immers niet in een maagdelijk gebied ingeplant.

Zo is er reeds een bestaande uitstoot van bijvoorbeeld dioxines en zware metalen, aldus nog de vraagsteller. De regio wordt eveneens zwaar belast met allerlei vervuilende stoffen, waaronder poly-aromatische koolwaterstoffen, oplosmiddelen, fijn stof en zware metalen. Bijkomende verontreiniging is in ieder geval ongewenst. Deze stelling werd ook gevolgd door de Administratie voor Gezondheidszorg. Daarnaast komen nog de problemen met nikkel, chroom en fluoriden, die reeds een oud zeer vormen. Het centrum van de gemeente én een viertal sociale woonwijken krijgen ermee af te rekenen. De nieuwe oven zal een forse bijdrage leveren aan een bijkomende belasting met zware metalen, waaronder nikkel, maar ook kwik en arseen. De uitstoot van kwik en arseen is zorgwekkend, omdat onderzoek heeft uitgewezen dat deze stoffen reeds bij zeer lage concentraties aanleiding kunnen geven tot afwijkingen in het erfelijk materiaal.

De vraagsteller argumenteert verder dat de ruimte schaars is, en dat er bijgevolg zorgzaam mee omgesprongen dient te worden. Het element behoefte is dus essentieel bij de beoordeling van deze bouwaanvraag. Inbeslagname van ruimte is enkel verantwoord wanneer dit ook beantwoordt aan een duidelijke behoefte. Welnu, aldus de heer Sannen, in Limburg is er geen nieuwe verbrandingsoven nodig volgens de huidige noden en mogelijke verwachtingen, ervan uitgaande dat de verhoudingen tussen de verschillende verwerkingsmethoden op hetzelfde niveau blijven als in 1993. Dus zelfs zonder rekening te houden met een afvalbeleid waarbij een daadwerkelijk voorkomings- en recyclagebeleid centraal zou staan.

Spreker citeert daarbij uit een recent voorgestelde studie van Lisec over de afvalsituatie in Limburg. Uit dit Afvalstoffenplan Limburg blijkt dat er in 1993 457 kg afval per inwoner werd ingezameld. 282 kg daarvan is integraal huishoudelijk afval en 175 selectief ingezameld afval. In het jaar 2000 verwacht men dat er in Limburg ongeveer 303 kg per inwoner integraal zal worden ingezameld en 247 kg per inwoner selectief. Op voorwaarde dat men geen afval meer aanvoert van buiten de provincie, stelt men in dit afvalstoffenplan van Limburg, zal er geen behoefte zijn aan nieuwe verbrandingscapaciteit. In het jaar 2000 verwacht men 70.154 ton huishoudelijk afval dat verbrand zou moeten worden. De huidige beschikbare verbrandingscapaciteit in Limburg bedraagt 80.000 ton en is dus ruimschoots voldoende. Overigens is er in het Vlaamse afvalstoffenplan voor de periode 1991-1995 geen nieuwe verbrandingsoven voor huishoudelijk afval voorzien en een nieuw afvalstoffenplan is er nog niet.

De spreker meent bovendien dat de bouw van een nieuwe verbrandingsoven voor huishoudelijk of daarmee gelijkgesteld afval in Genk ertoe zal bijdragen dat het voorkomen van afval en het recyclen ervan nooit prioritair zullen worden in het afvalbeleid. Gedurende de volgende 20 à 30 jaar zal er hiervoor geen ruimte meer zijn. Verbrandingsovens hebben afval nodig om te renderen. Volgens uitspraken van verantwoordelijken van Recycal zelf hoopt men dit afval van zo dichtbij mogelijk te verzamelen om de transportkosten zo laag mogelijk te houden.

Het aanwenden van deze ruimte, aldus nog de spreker, sluit ook het aanwenden ervan uit voor een andere behoefte in de toekomst. Voortdurend stelt men vanuit de G.O.M dat er in Limburg bijkomende bedrijfsterreinen nodig zouden zijn in het kader van de reconversie en de bestrijding van de werkloosheid in Limburg. Welnu, deze investering creëert geen noemenswaardige bijkomende werkgelegenheid en hypothekeert bijkomende werkgelegenheid in de toekomst. De heer Sannen besluit dat het jammer zou zijn mocht de minister nu kostbare industriegrond opofferen voor een verbrandingsoven, die men in Limburg toch niet nodig heeft. Dit zinloze gebruik van de schaarse ruimte lijkt hem onzinnelijk.

In dit verband stelt de heer Ludo Sannen twee concrete vragen :

(1) Wat vindt de minister van het argument van de Bestendige Deputatie van Limburg, die duidelijk stelt dat er een probleem is in verband met de ontsluiting van het terrein en dat het bouwterrein niet grenst aan het openbaar domein ?

(2) Is de minister bereid om, in de geest van het College van Burgemeester en Schepenen van Genk en van de Bestendige Deputatie van Limburg, ook deze bouwvergunning te weigeren, of houdt de minister er een andere benadering van het dossier op na ? Welke zijn dan de uitgangspunten van de minister ? Tenslotte drukt de spreker zijn hoop uit dat de minister zich niet zal verschuilen achter de administratieve hoorzitting van 9 november met de gemeente Genk, Recycal en de Dienst Bouwberoepen. Ook nu reeds moet het mogelijk zijn voor de minister om zijn kijk op deze problematiek toe te lichten.

2. Antwoord door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Alvorens in te gaan op de concrete vragen van de heer Ludo Sannen wil de minister eerst even de feiten in verband met dit dossier op een rijtje zetten. De aanvraag waarvan sprake strekt tot het oprichten van een RDF-verbrandingsoven aan de Henry Fordlaan te Genk, kadastraal bekend als sectie 04/E/0738F. De grond is volgens het gewestplan Hasselt-Genk gelegen in een industriegebied. Het algemeen plan van aanleg van Genk (K.B. van 1 juli 1970) situeert het goed in een zone voor nijverheid. Het bouwperceel situeert zich volgens het bij K.B. van 5 juni 1957 goedgekeurde en bij K.B. van 18 maart 1977 gewijzigde bijzonder plan van aanleg Nijverheidszone Albertkanaal NA3 in een zone voor zware industrie.

Het College van Burgemeester en Schepenen weigerde in zitting van 22 februari 1995 de bouwvergunning om milieurenden. Er werden geen verdere redenen aangegeven in de weigering.

De Bestendige Deputatie heeft in zitting van 20 juli 1995 het door appellant ingestelde beroep niet ingewilligd, om de volgende drie redenen :

(1) Het bouwperceel is gesitueerd tussen de Ford-fabriek en het Albertkanaal. Tussen het bouwperceel en het jaagpad langs het kanaal zijn de percelen nrs. 743W10, 743b en 752z gesitueerd, zodat een ontsluiting van het terrein langs deze zijde niet mogelijk is.

(2) De plannen bij het bouwdoossier geven geen aanduiding van enige ontsluiting via de terreinen van de Ford-fabriek. Blijkens de beschikbare gegevens grenst het bouwterrein niet aan het openbaar domein. Er wordt geen ontsluitingsalternatief voorgesteld, zodat het terrein derhalve niet voor bebouwing in aanmerking komt.

(3) De voorgestelde inplanting van de verbrandingsoven is vanuit het oogpunt van een verkeerstechnisch efficiënte ordening van het industriegebied niet aanvaardbaar. Op basis van deze argumenten besluit de deputatie tot weigering van de vergunning.

Appellant heeft op 9 augustus 1995 hoger beroep aangetekend tegen deze weigeringsbeslissing. In het beroepsschrift wordt er onder meer op gewezen dat tussen de aanvrager en Ford-Genk een overeenkomst werd afgesloten, waarbij wordt bepaald dat de vrachtwagens die toegang wensen tot de verbrandingsoven, die zullen kunnen bekomen via de installaties van Ford-genk. Het baantraject op het Ford-terrein, waar de vrachtwagens zullen aan- en afvoeren, is aangegeleid op een bijgevoegd plan, dat deel uitmaakt van de overeenkomst met Ford-Genk.

In verband met de eerste vraag van de spreker kan de minister meedelen dat noch de stedenbouwwet, noch de plannen van aanleg (gewestplannen) voorzien in specifieke uitgangspunten, criteria of zones voor de vestiging van verbrandingsovens. In dit geval moet worden nagegaan of de aanvraag beantwoordt aan de bestemmingsvoorschriften van het geldende aanlegplan of de geldende aanlegplannen. In dit geval betreft het het bijzonder plan van aanleg Nijverheidszone Albertkanaal NA3, dat de grond in een zone voor zware industrie situeert. Daarnaast moet worden nagegaan of de aanvraag beantwoordt aan de gangbare normen inzake de verenigbaarheid met de omgeving en een goede ruimtelijke ordening.

Op de tweede vraag kan momenteel geen sluitend antwoord worden geformuleerd, aangezien dit argument precies één van de te onderzoeken elementen van de zaak betreft. Slechts het technisch-stedenbouwkundig onderzoek van het dossier en de op de hoorzitting van 7 november 1995 te geven uitleg kunnen daaromtrent uitsluitel geven.

Wel wenst de minister op drie feiten te wijzen :

(1) De gemeentelijke overheid haalt in haar weigeringsbeslissing geen stedenbouwkundige argumenten aan. Zij verwijst enkel naar de milieuvergunning.

(2) In het verslag van het onderzoek van de zaak, uitgevoerd door de technische dienst van het provinciebestuur (Afdeling 3.2 Ruimtelijke Ordening van de 3e Directie Infrastructuur, Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu), wordt gesteld dat vanuit ruimtelijk oogpunt enkel het bezwaar van de toegankelijkheid van het terrein bestaat en dat aan het beroepsschrift een voorwaardelijk gunstig advies kan worden verleend, op voorwaarde dat het bewijs van vrije doorgang over het domein van de Ford-fabriek wordt voorgelegd.

(3) De milieuvergunning tot het exploiteren van de nieuwe verbrandingsoven werd geweigerd door de Bestendige Deputatie bij besluit van 15 februari 1995, maar het hoger beroep, ingesteld bij minister Theo Kelchtermans, werd ingewilligd.

Toch zou het voorbarig zijn, aldus nog de minister, om te stellen dat, gezien de aangehaalde feiten, aan het verzoek van de aanvrager een gunstig gevolg kan gegeven worden. Het onderzoek dient immers nog uit te wijzen of de door appellant aangebrachte elementen een goede plaatselijke ordening veilig kunnen stellen en of er geen andere redenen van ruimtelijke ordening zijn die tot de weigering van de aanvraag kunnen leiden.

De minister besluit met de mededeling dat hij bij deze aangelegenheid betrokken is als hogere administratieve beroepsinstantie in het kader van de stedenbouwwet. De mededeling van mogelijke standpunten en of opties voordat de hoorzitting is doorgegaan en voordat de volledige procedure inzake het technisch stedenbouwkundig onderzoek is doorlopen, zou ertoe kunnen leiden dat de beslissing, welke die ook weze, vatbaar is voor een annulatieverzoek bij de Raad van State. In dit geval zouden de rechten van de indiener van het beroep en de belanghebbende derden immers kunnen geschonden zijn.

3. Replieken

De heer Sannen dankt de minister voor zijn antwoord . Dit antwoord verbaast hem echter enigszins, aangezien Ford-Genk -althans volgens de plaatselijke media- voorlopig het antwoord schuldig blijft op de vraag hoe de ontsluiting van het terrein voor de verbrandingsoven precies zal gebeuren. Tenslotte drukt hij de hoop uit dat de minister zich niet zal beperken tot een louter technisch-juridisch correcte afhandeling van het dossier, maar in deze ook blijk zal geven van een goed beleid inzake ruimtelijke ordening, volgens de eerder door de spreker toegelichte principes.

De minister verduidelijkt dat de ontsluiting het voorwerp uitmaakt van de overeenkomst tussen Ford Genk en Recycal. Wat de grond van de zaak betreft maakt hij er de vraagsteller tenslotte op attent dat hij wat dit concrete dossier betreft

weinig beleidsruimte heeft, aangezien hij zich moet richten naar de verordenende en bindende bepalingen van de plannen van aanleg.

– *Het incident is gesloten.*